

BULETIN INFORMATIV

Nr.
277

8
August
2025

PROIECȚII,
NU CERTITUDINI

SUPERLIGA
ECHIPA ETAPEI A 4-A

SUPERLIGA
CIFRELE ETAPEI A 4-A

MARELE
DUDU GEORGESCU

EDITORIAL

Proiecții, nu certitudini

Justin Ștefan, Secretar General LPF

Este mai mult decât evident, e aproape o lege nescrisă a fotbalului, și nu numai, un clasament alcătuit după prea puține etape nu oferă certitudini, ci, cel mult, proiecții.

Astfel stau lucrurile, în opinia mea, și cu situația ierarhică actuală din Superligă, unde, după patru etape, nu putem stabili concluzii, ci doar niște linii directe, supuse și ele unor eventuale și destul de probabile schimbări. E încă devreme pentru verdict, chiar foarte devreme, dar unele direcții se pot vedea, mai ales în dreptul echipelor care au început cu dreptul sezonul regulat. Pentru că, dincolo de calcule, este de presupus că nu e deloc întâmplător ceea ce se întâmplă acolo unde sunt, deja, rezultate bune. Și nici acolo unde, dimpotrivă, nu se înregistrează (încă) cele mai bune evoluții...

Fotbalul românesc de club este, în aceste zile, în plină campanie de recâștigare a pozițiilor europene, dar și de consolidare a spațiului care să-i permită accesul la un viitor mai liniștit în ceea ce privește ierarhia internă. Se vede asta din ardoarea cu care s-a jucat în aceste etape, în Superligă, dar și în cupele continentale, semn că există și ambiție, dar și valoare. În orice caz, avem un început de sezon extrem de competitiv!

Trei echipe, Rapid, Universitatea Craiova și Farul Constanța, cu câte 10 puncte fiecare, conduc acest clasament, după patru etape, iar echilibrul din fruntea ierarhiei este prezent și în continuare, cu cât coborâm în punctajele acumulate.

Un motiv în plus să nu ne hazardăm în încercarea de a intui de pe acum culoarele viitoare. Pentru niciuna dintre formații. E de-ajuns să constatăm că se joacă frumos, că stadioanele sunt deseori pline și că ambițiile sunt mari și speranțele intacte! Viitorul sună bine, știți cum se spunea odinioară în astfel de situații! Dar și prezentul sună la fel!

Sunt de remarcat, totuși, mai multe aspecte, între care ascensiunea și jocul bun al unor echipe care par mult schimbate în bine față de sezonul trecut, precum UTA Arad, Farul Constanța (care se vor întâlni în meci direct, pe malul Mureșului, chiar în această etapă cu numărul cinci!), ori FC Argeș, ultima o nou promovată pe prima scenă.

În lipsa unor certitudini, dar în prezența multor aspirații, nu pot decât să vă mulțumesc celor care sunteți aproape de fotbalul nostru și să vă urez tuturor, ca întotdeauna, să vă bucurați de meciuri frumoase și de multe reușite! Urmează etapa a 5-a!

FEATURE

SUPERLIGA

Echipa etapei a 4-a

realizat de *Liviu Manolache și Octavian Țopa*

Liga Profesionistă de Fotbal prezintă la finalul fiecărei runde cel mai bun unsprezece. Iată cum arată echipa ideală a etapei a patra:

Cosmin Dur-Bozoancă

A avut șapte intervenții extraordinare grație cărora a păstrat neatinsă plasa porții echipei sale.

OȚELUL GALAȚI

FUNDAȘI

Cristian Manea

Intrat pe parcursul jocului, a pasat decisiv pentru golul care a deschis drumul giuleștenilor spre victorie.

FC RAPID

Guilherme Garutti

Gol și o prestație sigură în defensivă. Impresionează și cu forța sa fizică.

FC ARGEȘ

Matei Ilie

A izbutit o dublă în derby-ul cu Universitatea Craiova.

CFR 1907 CLUJ

Cristian Ganea

Experiența lui s-a văzut și în acest meci. A dominat flancul stâng.

FARUL CONSTANȚA

MIJLOCAȘI

Daniel Armstrong

O prestație de vis! A marcat o triplă în primul său derby din România.

DINAMO

Alessandro Murgia

A marcat primul gol în tricoul „șepcilor roșii”, reușita venind chiar în poarta fostei sale echipe.

UNIVERSITATEA CLUJ

Florin Tănase

A marcat de trei ori și a ajuns la 106 goluri reușite în SuperLiga României.

FCSB

Alexandru Musi

A intrat definitiv în inimile dinamoviștilor! A marcat, a scos un penalty și a contribuit la ultimul gol marcat de roș-albi.

DINAMO

ATACANȚI

Antoine Baroan

A înscris primele goluri pentru bucureșteni și a ridicat în picioare tribunele din Giulești, fiind aplaudat la scenă deschisă de pătimiștii fani rapidiști.

FC RAPID

Steven Nsimba

Titularizat în premieră, a marcat două goluri, contribuind din plin la succesul alb-albaștrilor din Gruia.

UNIVERSITATEA CRAIOVA

ANTRENORUL ETAPEI

Mirel Rădoi

Deși au făcut multe schimbări la nivelul lotului, oltenii au un început formidabil de sezon, cu 10 puncte din 12 posibile și cel mai bun atac din SuperLiga.

UNIVERSITATEA CRAIOVA

FEATURE

SUPERLIGA

Cifrele etapei a 4-a

Material realizat de **Liviu Manolache** și **Octavian Țopa**

Liga Profesionistă de Fotbal vă prezintă cele mai interesante cifre statistice înregistrate la finalul etapei a patra a sezonului 2025-2026 în **SuperLiga României**.

Primul gol în SuperLigă: Konstantinos Doumtsios (Petrolul Ploiești), **Yanis Pîrvu** (FC Argeș), **Anderson Ceará** (FK Csikszereda Miercurea Ciuc), **Daniel Armstrong** (Dinamo București), **Steven Nsimba** (Universitatea Craiova), **Antoine Baroan** (FC Rapid).

Golul lui Alin Roman a fost **cel de-al 1.800-lea** reușit de **UTA Arad** în **SuperLigă**.

Debutanți în SuperLigă (8 total / 7 străini + 1 U 21): Andre Seruca (Farul Constanța), **Aboubacar Camara** (FC Metaloglobus București), **Jakov Blagaic** (FC Argeș), **János Nagy** (FK Csikszereda Miercurea Ciuc), **Devis Epassy**, **Nikita Stoinov** (Dinamo București), **Lorenzo Biliboc** (CFR 1907 Cluj), **Mykola Kovtaliuk** (FC Botoșani)

Anzor Mekvabishvili (Universitatea Craiova), **Charles Petro** (FC Botoșani) – **meciul nr. 50** în **SuperLigă**.

Florin Purece (Unirea Slobozia) – **meciul nr. 250** în **SuperLigă**.

Florin Tănase (FCSB) – **meciul nr. 300** în **SuperLigă**.

Cele mai multe goluri marcate în primele patru etape: Florin Tănase (FCSB) – **4 goluri**

Cele mai multe pase decisive reușite în primele patru etape: Silviu Balaure (FC Hermannstadt), **Caio Ferreira** (FC Argeș), **Lyes Houri** (Universitatea Craiova) – **3 pase decisive**

NOTĂ. Datele se referă doar la jocurile disputate în SuperLigă, nu în toate competițiile.

SUPERLIGA

CRONICĂ

Marele Dudu Georgescu

Material realizat de **Marius Mitran**

În iarna lui 1998, dacă nu mă înșel, am scris pentru ProSport Magazin o serie de editoriale și reportaje, între care și cel pe care vreau să-l amintesc aici.

E vorba de întâlnirea cu Dudu Georgescu, atacantul cu cea mai bună lovitură de cap din istoria fotbalului nostru și, foarte probabil, și mondial.

Dudu Georgescu... În puținele dăți în care am ajuns, în copilărie, să admir vreun inamic al Craiovei, pentru că îmi provoca teamă, pentru că era prea bun, adică prea rău, de fapt, pentru noi, ei bine, în acele dăți, sufletește eram praf. În primul rând pentru că, bun oltean ce sunt și eram, și eu intram la categoria „șarpe de dudău, d'ăla care mușcă rău, măi Leano!” când era vorba de ceilalți, care se puneau cu ai mei.

În cazul acesta, cum să-ți placă, și încă mult, ceea ce, funciar, urai? În al doilea rând, dacă îmi plăceau, cum să-i spun tatei, care n-avea nuanțe niciodată când era vorba de tabăra adversă? Toți, în afara Craiovei, meritau indiferența și disprețul nostru. Aproape toți, că unii îi mai plăceau, așa, individual, însă niciodată și în nicio situație cineva de la Dinamo. Șmecheria prin care Dinamo luase, în 1973, campionatul, îl pusese pe tata într-o situație de ostilitate fără drept de apel,

care nu l-a părăsit în nicio circumstanță, niciodată, până la sfârșitul vieții. Golul care i-a lipsit în acea vară Craiovei a fost zidul de netrecut vreodată dintre ce a însemnat Dinamo în România acelor ani și religia familiei noastre, care însemna Craiova, o victimă sfâșiată între o dragoste totală și o dușmănie externă de care trebuia apărată cu dinții.

Și totuși, Dudu Georgescu! Acum, abia acum îmi aduc aminte că de câteva ori am fost pe Dinamo toți trei, ca-n celebrul film franțuzesc „Mama, tata, bona și eu”, unde bona care trebuia să aibă grijă de noi era Știința! Mama, jucând indiferența, dar crispată până la disperare în funcție de reacția noastră interioară, pe care o simțea aproape în aceeași clipă, tata, infernal de atent la joc, greu de atras în orice dialog, eu...

Ei bine, eu am descoperit că nu-l urăsc pe centrul lor atacant, blond, lăptos, cu mers ca pe papainoage, fragil în alergare, dar cu o plutire peste apărarea noastră dincolo de imaginație.

Dudu Georgescu. Mama tresărea atunci când Custov prindea câte un șut violent, parcă o aud, compătimitoare: „George, dar i-a dat mâinile peste caaap portarului nostruuu...” Era vorba de Purcaru, pe care mama îl căina atunci. Și mai țin minte că-i plăceau Boc și Berneanu, fundașul stânga dinaintea lui Ungureanu... Mie îmi plăceau Crișan, primul fără discuție, în orice top, apoi Balaci, Negrilă, care îmi dădea siguranță, Donose, Țicleanu, Cârțu, deși Sorin era uneori de o indolență insuportabilă. Și Dudu, de la ei! Se putea așa ceva?! Dudu, despre care abia acum îmi fixez în minte că marcase primul gol pe care l-am văzut în viața mea pe un stadion, în acel 1 iunie 1975, într-o Zi a Copilului când tata se hotărâse: eram destul de mare, aveam aproape 8 ani!, ca să pot vedea un România – Scoția direct în Pantelimon, pe „23 August”...

Dudu! Era o prelungire nepământească, albă (nu știu de ce, Craiova juca mereu în albastru cu Dinamo, care intra în alb, aproape fără excepție. Mie însă îmi plăcea albul, aș fi vrut să fie mereu la noi...), care plutea, țâșnea, plonja și care, dacă apuca

să lovească balonul cu capul, apoi erai mort! Dudu nu rata, nu ierta, el marca. Vedeai apoi saltul acela stângaci, cu mâna dreaptă ridicată perfect vertical și felul în care îl îmbrățișau ai lui, precipitați...

Odată, după ani în care ne tot marcase, în Ștefan cel Mare, Dudu, trecut de 30 de ani, s-a luptat aproape de unul singur cu noi... Craiova era Maxima – Maxima atunci și i-am dominat rău în după-amiaza aceea... A fost, până la urmă, 2-2, cu două goluri Dudu și două Donose (cei doi „D”, știu, e inevitabil să nu te gândești la asta!), un meci crâncen de la care am plecat fericiți, eu cu tata. Cine era însă Dudu cu adevărat aveam să aflăm peste 17 ani, într-o duminică.

Undeva în centrul select al orașului, o vilă discretă și extrem de caldă, ca de altfel și gazdele, domnul și doamna Georgescu. Fosta Gheată (dublă!) de Aur a Europei era acum un ochelarist elegant, dar doamna, pe cuvânt de onoare, impresionantă. Blondă, deschisă, cuceritoare, i-a povestit reporterului care eram viața și cariera soțului, ca să zic așa, minut cu minut.

„Cu Gheata? Păi, după fiecare antrenament la Dinamo rămâneam cu Mircea pe teren să...” „Taci, dragă, că n-a fost așa!” intervenea cald doamna Georgescu. „Eu cu Nelly Lucescu veneam, domnu’ Mitran, la fiecare meci și la fiecare antrenament. În timp ce alții, care se prezintă azi mari dinamoviști, fugeau la șpriț, Dudu și Mircea rămâneau încă o oră, pe ploaie, pe noroi, pe arșiță, cum era, după caz, și exersau în plus...”

Iar fosta Gheată de Aur confirma, întotdeauna, mândru de ce a făcut, de

ce bine își amintește consoarta de tot și toate și de sufletul ei de aur care, iată-l, încă se manifestă. Așa am aflat ce om de aur a fost, este și va fi, pentru eternitate, Mircea Lucescu („are, dragă, măcar șireturile de la fiecare Gheată!”) și, aproape previzibil, și Nelly, dar ce dimpotrivă a fost, la toate și mai ales la Dudu, celălalt mare, colosal dinamovist, Cornel Dinu.

Un lucru nu mi-a confirmat doamna. Povestea care zice că la un meci în Franța, cu naționala, după ce a reușit să marcheze, Dudu s-ar fi dus spre Valentin Stănescu, în aplauzele stadionului și i-ar fi spus: „Nea Tinele, cum se zice, dom’ne, în franceză mersi, că vreau să le mulțumesc oamenilor!” N-a confirmat, dar parcă nici eu n-am întrebat...

Apoi, seara lungindu-se, lângă un șemineu splendid, am aflat de unde ruptura atât de mare și de nereparat cu Cornel Dinu.

Cu 47 de goluri marcate la cea de-a doua Gheată de Aur, în sezonul ’76-’77, nu pot decât să spun că putea fi pus, cu lejeritate, lângă Ronaldo ca simț al porții și ca lovitură de cap, pe care cred că a avut-o cea mai bună din întreaga istorie a fotbalului, peste cea a lui Santillana ori a lui Gerd Müller. Tata zicea că nu și peste Dumitrache, favoritul lui de dinainte de vara lui 1973, când...

Dumitrache și Dudu. Tot doi „D”. Tata nu uitase vreodată când, prin ’68-’69, Deselnicu îi rupsese pe „Central” tricoul Mopsului, care îl amețise în driblinguri, iar Dinamo bătuse Știința lui cu 7-1, parcă... Eu nu îl uit pe Dudu, un coșmar plutind blând, ca o fatalitate implacabilă...

PRIMA 4K

PRIMA 4K este
televiziunea unde
poți vedea cele mai
Importante
competiții la calitate
premium - 4k.

